

عنوان مقاله:

سیاست های اجرایی بازآفرینی شهری با رویکرد مشارکتی

محل انتشار:

ششمین کنفرانس ملی پژوهشهای کاربردی در مهندسی عمران، معماری و مدیریت شهری و پنجمین نمایشگاه تخصصی انبوه سازان مسکن و ساختمان استان تهران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

محمد زواری قینرجه - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اسلامشهر

خلاصه مقاله:

بافت های قدیمی و فرسوده، بافت هایی هستند که در فرآیند زمان طولانی شکل گرفته و تکوین یافته و امروزه در محاصره تکنولوژی گرفتار شده اند و به لحاظ ساختاری و عملکردی دچار کمبود گشته و اغلب جوابگوی نیاز ساکنین خود نیستند. در این زمینه مشکلات و محدودیت هایی چون ناهمخوانی کالبد و فعالیت، وجود عناصر ناهمخوان شهری، کمی سرانه برخی کاربری ها مانند فضاهای فراغتی، فرهنگی و پارکینگ، فقدان سلسله مراتب مناسب در شبکه ارتباطی و عدم امکان نفوذپذیری به داخل بافت ارگانیک، کاربری های ناسازگار و جاذب ترافیک، وجود فضاهای بی دفاع و رهاشده، کمبود فضاهای عمومی جهت شکل گیری تعاملات اجتماعی، اختلال و نابسامانی در نظام کاربری زمین، برخی آلودگی های زیست محیطی، قرارگیری برخی قسمت های بافت در حریم آثار تاریخی و ضوابط نارسای ساخت و ساز در آن، قابل طرح می باشند. بر همین اساس هدف اصلی پژوهش حاضر سیاست های اجرایی بازآفرینی شهری با رویکرد مشارکتی با روش توصیفی-تحلیلی می باشد. نتیجه پژوهش نشان می دهد همزمان با بروز مسایل فوق و تاثیرات آن ها بر حوزه های مختلف زندگی، توجه به بافت های قدیمی، فرسوده و ناکارآمد شهری و رفع ناپایداری آن ها به موضوعی جدی و محوری در شهرها تبدیل شده، به گونه ای که به عنوان یکی از جدی ترین چالش های نظام برنامه ریزی و مدیریت شهرها، سازمان های ذیربط را به تکاپوی ساماندهی و احیا این عناصر و بافت مذکور سوق داده و لزوم مداخله در این بافت ها را در دوره های زمانی مختلف با سیاست های اجرایی بازآفرینی شهری با رویکرد مشارکتی را مطرح نموده است.

کلمات کلیدی:

برنامه ریزی مشارکتی، سیاست های اجرایی، بازآفرینی شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/968945>

